

Zdroj: Zpravodaj Česká Třebová

Jaroslav Holec - 80 let narozen 21.4.1924

21. dubna oslavil Jaroslav Holec neuvěřitelné osmdesátiny. Jeho narozeniny jsme i díky problému se ztrátou dat v počítači promeškali. Nyní, kdy jubilant získal jako mimořádná osobnost našeho města a sportu a tělovýchovy do své sbírky několik dalších ocenění, máme příležitost se spolu s Jaroslavem Holcem znovu ohlédnout zpátky. Zaměříme se dnes především na jeho působení v oblasti tělovýchovy a sportu, i když víme, že tím nijak není vyčerpán celý okruh událostí, které se působení Jaroslava Holce týkají. Jaroslav Holec se ve svém sportovním životě zabýval především dvěma sporty. Jeho láskou zůstaly do vysokého věku především kuželky, ale mnoho Třebováků si určitě pamatuje Jaroslava Holce jako parnického lyžaře a lyžařského funkcionáře.

Jak jste se dostal poprvé ke kuželkám?

Velkým nadšencem, propagátorem zábavného a později i organizovaného hraní kuželek byl můj otec. Jako desetiletý školák jsem se v roce 1934 dostal ke kuželkám nejdříve jako stavěč v kuželně v zahrádkářské kolonii pod Jelenicí. zdejší písková a později asfaltová dráha sloužila členům zahrádkářského spolku pro jejich zábavu a aktivní odpočinek po práci. Než se sešel dostatečný počet hráčů, využíval jsem tyto chvíle s druhým stavěčem ke střídavému hraní. Postupem času jsem se zdokonalil a dociloval i dobrých výsledků. Někdy jsem také jako stavěč doplňoval při hrách potřebný počet hráčů, v době učení a později jsem byl aktivním hráčem. V soutěžích tento oddíl vystupoval jako "Zahrádkáři", KO DTJ a před sloučením v r. 1961 jako Sokol ČSD "B". Pak odešla většina hráčů do Lokomotivy a oddíl přestal existovat.

Nejznámější kuželny byly ale na Habeši a u Národního domu.

Po reorganizaci tělovýchovy v r. 1949 byly tvořeny dobrovolné sportovní organizace (DSO) podle resortů. Přešel jsem do do kuželkářského oddílu "Habeš", na Parníku, který měl několik názvů: IKK Parník, KOOS Habeš, Sokol Perla a Jiskra - Perla Č. Třebová-Parník. V oddíle převládali hráči mého věku. Společně jsme docílili mnoha úspěchů: V roce 1947 jsme získali titul "Mistr Čech" a v dalších letech několik titulů "Přeborník kraje", také jsme bojovali 4x v semifinále i ve finále o titul "Přeborník ČSR". Zde jsem hrál až do sloučení s Lokomotivou v r. 1961. Ve spojeném kuželkářském oddíle Lokomotivy jsem jako hráč v soutěžích pokračoval až do skončení mé závodnické činnosti v soutěžním ročníku 1998 - 99

Dlouhodobě jste byl ale také sportovním funkcionářem.

Vlastně již od mladých let. V "Zahrádkářích" jsem byl jednatelem a současně v Jiskře jako pokladník, později v Lokomotivě v šedesátých letech pokladníkem. potom sem byl dvakrát zvolen jako předseda oddílu a v osmdesátých letech jednatelem. Od roku 1984 vedu po Zdenku Urbánkovi kroniku oddílu a po několik let se starám o propagační skříňku oddílu. Po absolvování potřebných školení mám v také kvalifikaci rozhodčího a trenéra s platností do roku 2005.

Jaké jsou Vaše největší sportovní úspěchy?

Mimo soutěží družstev v TJ Jiskra a později Lokomotiva jsem se stal v soutěžích jednotlivců přeborníkem v r. 1953 (Rybník) a znovu v r. 1954 (Čáslav) "Přeborníkem východních Čech" na 200 hodů sdružených a v r. 1955 ve Smiřicích na 100 hs. Mimo okresní a krajská uznání jsem obdržel řadu uznání II. a III. stupně za zásluhy o rozvoj kuželkářského sportu. Letos v r. 2004 to např. byla tři ocenění: v dubnu bronzová plaketa "Za zásluhy", předaná prezidentem ČKA, v květnu medaile VV ČSTV "Za celoživotní práci a výjimečný přínos pro rozvoj tělovýchovy a sportu" a v červnu nyní ocenění města "Kohout 2003". všech získaných ocenění si cením, opravdu jsem pro kuželkářský sport věnoval mnoho volného času ať již jako hráč, ale také funkcionář a propagátor. Kuželky pro mne znamenaly vždy sport č. 1.

Dalším Vaším oblíbeným sportem, na který rád vzpomínáte, bylo lyžování Jaké to bylo ve Vašich sportovních letech?

Nejdříve jsem byl registrován v lyžařském oddíle při DTJ Parník, kde jsem jako dorostenec závodil v běhu na lyžích do roku 1943. Po r. 1945 jsem pokračoval, po vybudování skokanského můstku na Habeši, v jehož blízkosti jsem s rodinou bydlel, jsem zkusil i tuto disciplínu. a několik sezón jsem pak závodil v běhu i skoku na lyžích v závodě sdruženém. I v tomto odvětví jsem vykonával potřebné funkce.

Ještě nám prozrad'te Vaše lyžařské úspěchy.

Bylo to v r. 1954, kdy jsem získal titul "Přeborník Východočeského kraje ve skoku prostém a stejný titul potom ještě jednou v roce 1957. V letech 1953 - 54 jsem byl zaměstnán na referátu tělesné výchovy a sportu při ONV Ústí n.O. jako referent, v šedesátých letech jsem absolvoval tříleté večerní studium oboru "Pozemní stavby".

V dubnu letošního roku jste oslavil v plné síle významné životní jubileum 80 let. Do dalších let Vám již štěstí a zdraví přáli jistě mnozí sportovci, kamarádi. Připojím se ještě do jejich řad za čtenáře Českotřebovského zpravodaje.

Děkuji - myslím ale, že musím připomenout, že všechnu svou práci pro sport a plnění nemalých úkolů ve svěřených funkcích bych nemohl vykonávat bez toho, kdyby pro moji činnost neměla pochopení moje manželka. Vysoce si to cením a velice si toho vážím - děkuji moc!